

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 6PP/260/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3119015416
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Fiala
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2020:3119015416.1

Uznesenie

Okresný súd Trenčín v trestnej veci odsúdeného Bc. K. F., nar. XX.XX.XXXX v R., trvale bytom V., E. XXXX/XX, t. č. v ÚVTOS Dubnica nad Váhom, o návrhu odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, na verejnom zasadnutí konanom v ÚVTOS Dubnica nad Váhom dňa 07.01.2020, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Michala Fialu a prísediacich Violy Bakošovej a Bernardíny Živčicovej takto

rozhodol:

Podľa § 415 ods. 1 Tr. poriadku s použitím § 66 ods. 1, ods. 2 Tr. zákona sa návrh odsúdeného Bc. K. F., nar. XX.XX.XXXX, o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody **z a m i e t a**.

odôvodnenie:

Dňa 18.11.2019 bol Okresnému súdu Trenčín doručený návrh odsúdeného Bc. K. F., nar. XX.XX.XXXX, o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Zo skráteného výpisu klienta (č. I. 5 - druhá strana) súd zistil, že odsúdený je vo výkone trestu odňatia slobody vo výmere 8 (osem) rokov, so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia (pôvodne stredný stupeň), ktorý mu bol uložený rozsudkom Špecializovaného trestného súdu sp. zn. 1T/7/2015 zo dňa 09.04.2015, pre pokračovací obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), v bode 2/ aj písm. a), v bode 3/ aj písm. b); ods. 2 písm. c) Tr. zákona s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zákona a pre zločin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Tr. zákona, na ktorého výkon nastúpil dňa 09.04.2015 a ktorý má predpokladane po započítaní doby väzby (15.11.2013 do 09.04.2015) vykonať dňa 15.11.2021.

Uznesením Okresného súdu Levice sp. zn. 3Nt/73/2016 zo dňa 05.10.2016 bol zmenený spôsob výkonu trestu odňatia slobody odsúdenému, a to jeho preradením z ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Lehota na podanie návrhu o podmiennečné prepustenie odsúdenému plynie podľa skráteného výpisu klienta (č. I. 5 - druhá strana) od dňa 15.11.2019.

Z hodnotenia ÚVTOS Dubnica nad Váhom (č. I. 4) vyplynulo, že odsúdený bol do výkonu väzby predvedený do ÚVV a ÚVTOS Žilina. Počas výkonu väzby bol zaznamenaný nedostatok v dodržiavaní ústavného poriadku, keď nemal ustlané lôžko. Po upozornení sa ďalšie nedostatky nevyskytli. Výkon trestu vykonával v strednom stupni stráženia v ÚVTOS Želiezovce. Bol umiestnený do oddielu odsúdených s diferenciačnou skupinou „C“. Na základe plnenia stanoveného programu zaobchádzania mu bola neskôr zmenená diferenciačná skupina z „C“ na „B“. Jeho správanie a vystupovanie bolo

na požadovanej úrovni, svoje povinnosti si plnil, príkazy a nariadenia personálu rešpektoval. Bol však zaznamenaný nedostatok menej závažného charakteru, keď mal pri sebe náramkové hodinky počas vychádzky. Osvojenú osobnú hygienu dodržiaval. V osobných veciach si udržiaval poriadok. V interpersonálnych vzťahoch konflikty nevyvolával. Pracovne bol zaradený na pracovisku s dozorom vo vnútri ústavu, kde si povinnosti plnil na požadovanej úrovni, za čo bol opakovane disciplinárne odmenený. Zapájal sa tiež do činností

pre všeobecný rozvoj osobnosti odsúdeného so zameraním na čistiace a upratovacie práce.

Vo voľnom čase športoval, sledoval televízne vysielanie, čítal dostupnú literatúru, hral spoločenské hry, zapájal sa do spoločne organizovaných aktivít. Kontakt udržiaval prevažne

s primárnou rodinou. Využíval korešpondenciu, telefonovanie a návštevy. Dňa 05.10.2016 bol odsúdenému rozhodnutím Okresného súdu Levice zmenený spôsob výkonu trestu preradením do ústavu s minimálnym stupňom stráženia. Z tohto dôvodu bol premiestnený dňa 25.10.2016 do ÚVTOS Dubnica nad Váhom. Správanie a vystupovanie odsúdeného bolo na požadovanej úrovni, až na jeden nedostatok, kedy porušil zásady slušného správania. Situácia sa viackrát neopakovala. Príkazy a nariadenia personálu plnil, v kolektíve patril k nekonfliktným jedincom, osobné veci si udržiaval v poriadku a čistote. Vo voľnom čase sledoval televízne vysielanie, počúval rozhlas, čítal dostupnú literatúru. Zúčastňoval sa športových vychádzok, do aktivít v rámci kultúrno osvetovej činnosti sa zapájal. Pracovne bol zaradený

na pracoviskách s dohľadom v ústave. Patril k pracovníkom s priemernou pracovnou disciplínou. Zapájal sa do činností pre všeobecný rozvoj osobnosti odsúdeného formou čistiacich a upratovacích prác. Kontakt s vonkajším prostredím udržiaval hlavne s primárnou rodinou a družkou. Využíval korešpondenciu, návštevy a telefonovanie. Na základe jeho žiadosti bol dňa 14.03.2017 premiestnený na ďalší výkon trestu do ÚVTOS Hrnčiarovce

nad Parnou, kde došlo k porušeniu interných predpisov, keď musel byť upozornený

na sušenie a skladovanie osobných vecí, plnenie príkazov príslušníka a dopustil sa nedovoleného kontaktovania. Vo svojom voľnom čase sa venoval športovaniu, čítaniu literatúry, sledovaniu televízneho vysielania, počúvaniu rozhlasu a aktivitám v rámci kultúrno osvetovej činnosti. Pracovne bol zaradený na pracovisku s dohľadom v ústave, kde zodpovedne pristupoval k plneniu si svojich pracovných povinností, neskôr bol nezaradený

zo zdravotných dôvodov, do činností pre všeobecný rozvoj osobnosti odsúdeného sa zapájal. Pravidelný kontakt udržiaval najmä s rodinnými príslušníkmi a družkou dostupnými zákonnými formami. Dňa 18.09.2018 bol premiestnený na ďalší výkon trestu do ÚVTOS Dubnica nad Váhom. Po absolvovaní nástupného oddielu, kde bol oboznámený s časovým rozvrhom dňa a ústavným poriadkom, bol umiestnený do oddielu odsúdených

s diferenciačnou skupinou „B“. Správanie a vystupovanie odsúdeného je voči personálu slušné, sebavedomé. Interné predpisy porušil v jednom prípade, keď vynášal stravu z jedálne, neskôr sa už nedostatky nevyskytovali. Vo svojich osobných veciach si udržuje poriadok, zásady osobnej hygieny má osvojené. V skupine odsúdených je nekonfliktný. K trestnej činnosti má čiastočne kritický postoj, jej príčiny racionalizuje. Vo voľnom čase číta knihy, sleduje televízne vysielanie, počúva rozhlas a hrá spoločenské hry. Využíva možnosť športovania na ihrisku. V rámci kultúrno-osvetovej činnosti sa zúčastňuje celoustavných a sektorových aktivít. V minulosti bol členom športovo - kombinovaného krúžku.

Do pracovného procesu nie je zaradený pre nedostatok vhodnej práce. Do činností pre všeobecný rozvoj osobnosti odsúdeného sa zapája. Z pozície vedúceho samosprávy odsúdených spolupracuje pri zabezpečovaní a organizácii týchto činností. Tieto povinnosti si plní zodpovedne. Kontakt s vonkajším prostredím udržiava hlavne s primárnou rodinou všetkými zákonnými formami. Program zaobchádzania je zameraný na zvyšovanie právneho a morálneho vedomia, dodržiavanie zásad slušného správania, dodržiavanie stanovených interných predpisov, aktívne využívanie voľného času, plnenie si svojich pracovných povinností, udržiavanie pracovných návykov a udržanie pozitívneho kontaktu s primárnou rodinou. Stanovené ciele programu zaobchádzania sa plnia v bodoch aktivity vo voľnom čase, zaraďovanie do práce a vzťahy s vonkajším prostredím. Rezervy sú v bode edukácia z dôvodu výskytu nedostatkov v plnení interných noriem a čiastočne kritického postoja k trestnej činnosti. Odsúdený bol počas doterajšieho výkonu trestu 9-krát disciplinárne odmenený, disciplinárne potrestaný nebol. Riziko sociálneho zlyhania u odsúdeného je hodnotené ako stredné a resocializačná prognóza ako menej priaznivá. Rizikovými faktormi sú hlavne opakované páchanie trestnej činnosti, ku ktorej je čiastočne kritický, aktuálne odsúdenie

za obzvlášť závažný zločin, nezamestnanosť a dlhy. Záverom ústav konštatoval, že odsúdený čiastočne spĺňa podmienky pre podmienené prepustenie, pričom ústav neodporúča odsúdeného podmiennečne prepustiť.

Z odpisu registra trestov (č. I. 14) a z obsahu spisu vyplynulo, že odsúdený bol doposiaľ 6-krát súdne trestaný, pričom už v minulosti mu bol uložený aj nepodmienený trest odňatia slobody vo veci OS Pezinok sp. zn. 2T/23/2000, v prípade ktorého bol výkon trestu odsúdenému odpustený amnestiou.

Vo vyjadrení zo dňa 09.12.2019 (č. I. 16) odsúdený uviedol, že počas výkonu trestu sa u neho vyskytli určité nedostatky, ktoré však považoval za menej závažného charakteru ako aj poukázal, že išlo o porušenia, ktoré neboli vedomé či cielené. V tejto súvislosti uviedol, že mu nikdy nebol udelený disciplinárny trest, práve naopak má udelených celkom 9 disciplinárnych odmien. Tiež má zaznamenaných aj niekoľko pozitívnych poznatkov. V prípade hodnotenia nesúhlasil s čiastočne kritickým postojom k trestnej činnosti, keď poukázal, že trestnú činnosť oľutoval už pri odsúdení, keď uzatvoril dohodu o vine a treste. Trestnú činnosť oľutoval aj vo výkone trestu, túto nijak neospravedlňuje, neracionalizuje a rovnako sa z nej ani nevyhovára. Namietol, neplnenie programu edukácia, keď poukázal, že je vedúcim samosprávy odsúdených, pričom s jeho činnosťou panuje spokojnosť. Ďalej uviedol, že organizuje kultúrno - osvetové činnosti, podieľa sa na riešení otázok v súvislosti s bezpečnosťou a ochrany zdravia pri práci ako aj sa podieľa na príprave odsúdených na život po výkone trestu. Podľa jeho názoru program zaobchádzania plní. Ďalej uviedol, že vo výkone trestu je po prvýkrát, pričom má vybudované rodinné zázemie a tiež prísľub zamestnania.

Z potvrdenia spoločnosti Sz - Cz, s.r.o. (č. I. 18) vyplynulo, že uvedená spoločnosť je ochotná prijať odsúdeného po jeho prepustení z výkonu trestu do pracovného pomeru na pozíciu šoféra.

Zástupca ÚVTOS Dubnica nad Váhom na verejnom zasadnutí uviedol, že súhlasí s písomným hodnotením a zároveň dodal, že od vypracovania nedošlo k žiadnym zmenám.

Odsúdený na verejnom zasadnutí uviedol, že: „Čo som mal na mysli som vám napísal v žiadosti. Nechápem prečo som v tomto ústave nedoporučený. Od začiatku trestu som nemal žiadny disciplinárny trest. Z druhého stupňa stráženia som išiel do prvého stupňa stráženia, kde v druhom stupni stráženia som dostal disciplinárne pochvaly. Všade boli so mnou spokojní aj v druhom stupni stráženia. Robím tu vedúceho samosprávy, kde sú so mnou spokojní aj pedagógovia, takisto nemám žiadne tresty. Až na pár tých maličkostí, že som dostal nejaký zápis, že som vynášal buchtu z jedálne. Mám veľa kladných zápisov, čo si myslím, že sa tomu vyrovnáva. Deväťkrát som bol disciplinárne odmenený, naposledy prednedávnom formou 5kg balíku. Vzhľadom na to že, som aj v takom veku ako som mám 2 maloleté deti, uvedomujem si svoj čin, ľutujem ho, chcem sa zaradiť do spoločnosti a viesť riadny život. Žiadam aby som bol prepustený a dostal ďalšiu šancu. Dúfam, že by som nesklamal.“

Obhajca odsúdeného uviedol, že: „Vážení súd, i keď je hodnotenie ústavu neodporúčajúce toto hodnotenie nie je pre súd záväzný, ja sa domnievam, že záver hodnotenia ústavu je v rozpore s obsahom samotného hodnotenia. Poukazujem na to, že odsúdený nebol doposiaľ vo výkone trestu odňatia slobody, tiež na to že spĺňa počas celého priebehu výkonu trestu stanovené ciele programu zaobchádzania, bol aj preradený zo stredného do minimálneho stupňa stráženia. Vykonáva funkciu vedúceho samosprávy odsúdených nebol disciplinárne potrestaný, takže si myslím, že je od neho možné očakávať, že povedie riadny život v budúcnosti.“

Prokurátor okresnej prokuratúry na verejnom zasadnutí navrhol zamietnuť návrh odsúdeného, a to s poukazom na negatívne stanovisko ústavu a trestnú minulosť odsúdeného.

Podľa § 415 ods. 1 Tr. poriadku o podmienenom prepustení z výkonu trestu odňatia slobody rozhoduje súd na návrh prokurátora, riaditeľa ústavu na výkon väzby alebo riaditeľa ústavu na výkon trestu odňatia slobody, v ktorom sa trest vykonáva, záujmového združenia občanov alebo na návrh odsúdeného na verejnom zasadnutí. Ak bol návrh odsúdeného o podmienené prepustenie zamietnutý, môže ho odsúdený opakovať až po uplynutí jedného roka a ak ide o odsúdeného na dvadsaťpäť rokov alebo

na doživotie, po uplynutí troch rokov od zamietnutia okrem prípadu, že návrh bol zamietnutý len preto, že ho odsúdený podal predčasne.

Podľa § 66 ods. 1 Tr. zákona súd môže odsúdeného podmienene prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a

a) ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody,

b) ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody,

c) ak ide o osobu odsúdenú za zločin, ktorá nebola pred spáchaním trestného činu vo výkone trestu odňatia slobody po výkone polovice uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody; súd zároveň nariadi kontrolu technickými prostriedkami.

Podľa § 66 ods. 2 Tr. zákona pri rozhodovaní o podmienanom prepustení súd prihliadne aj na povahu spáchaného trestného činu a na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Podľa § 66 ods. 3 Tr. zákona ak odsúdený má vykonať viac trestov odňatia slobody, odsúdený môže byť podmienene prepustený najskôr po výkone súčtu pomerných častí uložených trestov podľa ods. 1 písm. a) až c), § 67 ods. 1 a 2 a celého zvyšku trestu podľa § 68 ods. 2.

Podľa § 66 ods. 4 Tr. zákona ak ide o podmienčné prepustenie podľa odseku 1 písm. c), kontrolu technickými prostriedkami možno skončiť najskôr po uplynutí doby, ktorá zodpovedá dvom tretinám uloženého nepodmienečného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmienečného trestu odňatia slobody.

Podľa § 67 ods. 1 Tr. zákona osoba odsúdená za obzvlášť závažný zločin alebo osoba odsúdená na trest odňatia slobody podľa § 47 ods. 2 okrem osoby odsúdenej na doživotie môže byť podmienene prepustená až po výkone troch štvrtín uloženého trestu odňatia slobody.

Podľa § 68 ods. 1 Tr. zákona pri podmienanom prepustení súd určí skúšobnú dobu na jeden rok až sedem rokov; skúšobná doba sa začína podmienaným prepustením odsúdeného. Súd môže zároveň nariadiť probačný dohľad nad odsúdeným vo výmere do troch rokov a ustanoviť mu primerané obmedzenia alebo povinnosti uvedené v § 51 ods. 3 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/300/20190801.html>> a 4. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/300/20190801.html>> Ak ide o podmienčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody na dvadsaťpäť rokov alebo na doživotie, súd určí skúšobnú dobu na desať rokov a súčasne nariadi probačný dohľad nad odsúdeným vo výmere do piatich rokov a ustanoví mu primerané obmedzenia alebo povinnosti uvedené v § 51 ods. 3 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/300/20190801.html>> a 4. Podmienčne prepustený je povinný podrobiť sa kontrole technickými prostriedkami, ak je takáto kontrola nariadená. Nariadiť kontrolu technickými prostriedkami možno, ak sú splnené podmienky podľa osobitného predpisu. Skúšobná doba neplynie počas výkonu nepodmienečného trestu odňatia slobody a počas výkonu väzby.

Súd po oboznámení sa so spisovým materiálom, predovšetkým s návrhom odsúdeného o podmienčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, hodnotením ústavu, skráteným výpisom klienta a odpisom registra trestov zistil, že u odsúdeného bola síce splnená formálna podmienka na podmienčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody (lehota na podanie návrhu o podmienčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody), ale nebola u neho splnená podmienka materiálna. Na tomto základe preto dospel k záveru, že jeho návrh nie je s poukazom na § 66 ods. 1 Tr. zákona dôvodný.

Z tohto ustanovenia vyplýva, že predpokladom podmienčného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody je kumulatívne splnenie troch podmienok, a to tých, že odsúdený vykonal už potrebnú časť z výmery uloženého a nariadeného trestu odňatia slobody, vo výkone trestu plnením svojich povinností a správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie

riadny život, t. j. že neexistuje pre spoločnosť príliš veľké riziko jeho recidívy. Citované ustanovenie vyjadruje predovšetkým požiadavku pozitívnej prognózy budúceho správania sa odsúdeného, ktorá je nevyhnutným predpokladom pre podmiennečné prepustenie a musí pritom vyplývať zo zhodnotenia polepšenia odsúdeného, pričom očakávanie, že odsúdený po podmiennečnom prepustení povedie riadny život, musí byť dôvodné a založené na všestrannom zhodnotení jeho osobnosti, doterajšieho pôsobenia výkonu trestu, možnosti jeho nápravy a osobných pomerov, s prihliadnutím na účel trestu. Pri rozhodovaní sa prihliadne aj na to, v akom ústave vykonáva trest odňatia slobody.

Pokiaľ ide o splnenie prvej zákonnej (formálnej) podmienky, je pravdou, že odsúdený už vykonal potrebnú časť z výmery uloženého a nariadeného trestu odňatia slobody.

Čo sa týka druhej zákonnej (materiálnej) podmienky, že počas doterajšieho výkonu trestu preukazuje svoje polepšenie, a to schopnosťou viesť riadny život v podmienkach výkonu trestu, vrátane dodržiavania všetkých právnych noriem vzťahujúcich sa na výkon trestu odňatia slobody, tak sa v danom prípade táto podmienka tiež javila ako splnená.

Je síce pravda, že sa u odsúdeného vyskytli určité nedostatky v súvislosti s dodržiavaním ústavného poriadku, avšak vzhľadom ku skutočnosti, že odsúdenému nebol za predmetné nedostatky udelený disciplinárny trest ako aj charakter predmetných previnení, ktorých závažnosť je podľa súdu nízka, nejde podľa súdu o také nedostatky, pre ktoré by mal konštatovať nesplnenie druhej podmienky.

Splnená však nebola dôsledne tretia z citovaných podmienok, ktorou je dôvodné očakávanie vedenia riadneho života odsúdeného na slobode, t. j. neexistencia rizika jeho recidívy. V prípade odsúdeného je podľa názoru súdu s prihliadnutím k jeho trestnej minulosti riziko recidívy veľké.

Súd pri hodnotení rizika recidívy prihliadol predovšetkým na skutočnosť, že odsúdený bol už 6-krát súdne trestaný. Je síce pravda, že odsúdený je vo výkone trestu po prvýkrát, avšak v tejto súvislosti súd poukazuje, že v prípade odsúdeného ten sa pravidelne dopúšťal trestnej činnosti práve po tom čo sa osvedčil v skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia. Z uvedeného tak vyplýva, že odsúdený je schopný viesť riadny život zrejme iba

pod neustálym dohľadom. Súd tiež negatívne vyhodnotil tú skutočnosť, že odsúdený sa dopustil trestnej činnosti aj potom čo mu bol amnestiou prezidenta odpustený výkon trestu odňatia slobody vo veci OS Pezinok sp. zn. 2T/23/2000. Nakoniec je potrebné poukázať aj

na stupňovitú konania odsúdeného, ktorý nielenže nezmenil svoj názor na trestnú činnosť po predchádzajúcich odsúdeniach, ale dopustil sa aj závažnejšej trestnej činnosti, keď v súčasnosti vykonáva trest odňatia slobody pre obzvlášť závažný zločin. Vzhľadom k uvedenému tak má súd vážne pochybnosti o schopnosti odsúdeného viesť po prepustení riadny život, keď ten opakovane zlyhal, pričom svoju trestnú činnosť stupňoval.

Na uvedenom závere nemal vplyv ani predložený príslub zamestnania, relatívne kladné hodnotenie ústavu a sociálne zázemie, ktoré skutočnosti považoval súd za nedostatočné.

Súd sa tak stotožnil so záverom hodnotenia ústavu, ktorý neodporučil odsúdeného podmiennečne prepustiť. Súd len dodáva, že pri rozhodovaní o návrhu o podmiennečné prepustenie, súd primárne vychádza zo záverov hodnotenia ústavu, pretože iba osoby podieľajúce sa na prevýchove odsúdeného, môžu podať objektívny obraz o stupni nápravy. V danom prípade súd nezistil iné skutočnosti, ktoré by záver hodnotenia ústavu ako aj jeho odporúčanie spochybňovali.

Súd vzhľadom k týmto uvedeným skutočnostiam, ako aj vzhľadom na povahu spáchaného trestného činu a vzhľadom na ústav (minimálny stupeň stráženia), v ktorom odsúdený vykonáva uložený trest odňatia slobody, dospel k záveru, že u odsúdeného nebola daná dostatočná záruka, že bude na slobode viesť riadny život.

Z uvedených dôvodov súd zamietol návrh o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, nakoľko odsúdený nespĺňal dôsledne všetky zákonom stanovené podmienky pre také rozhodnutie.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustná sťažnosť do 3 (troch) pracovných dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne. Oznámením je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba uznesenie doručiť. Ak sa uznesenie vyhlásilo v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie uznesenia. Sťažnosť má odkladný účinok.